

Babička Dallila - Pacifik

- G
1. My měli babičku čilou jak lasičku,
D G
vstávala o půl třetí,
říkala den co den: "Nespěte pořád jen,
D G
čas jako mustang letí."
C D G
Brnkala na starém spinetu, kamarád její byl Vinnetou,
někdy též na moment přišel Old Shatterhand,
D G C
ten s ní hrál na trumpetu.
C G C
R: U-smívej se, ty můj broučku, mládí smutek nesluší,
G C
vzhůru pusou do obloučku, ať se srdce rozbuší,
G C
úsměv, to je pohlazení, úsměv lidí v lepší změně,
G C G
u-smívej se, ty můj broučku, ať nám smutno není!
2. Když slunko vysvitlo, babičku to chytlo,
nebyla k udržení,
volal hlas přírody, lesů a hospody,
toho si člověk cení.
Spacák si narychlo sbalila, do termosky grog si nalila,
na tramp to valila pod jménem Dallila,
lidi, to je k zbláznění.
- R:
3. Vyštěkly pistole do sklenic na stole,
když už nebylo co pít,
střepe, ty prej věstí vždycky náký štěstí,
babička dovedla žít.
A taky uměla vyprávět, jak jednou bizona střelil děd,
dal ho do ruksaku a cestou ve vlaku
střelil ho za rumů pět.
- R: